

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

La coborârea Duhului Sfânt

Ziua de Rusali e ziua de întemeiere, ziua de naștere a Bisericii, ziua în care a început înnoirea lumii în Dumnezeu, fuziunea neamestecată a făpturii cu Creatorul. Toate înnoirile de după aceea, toate convertirile, toate darurile ce se primesc de sus, au o legătură cu acea zi binecuvântată, în care s'a restabilit contactul haric între cer și pământ.

Ziua Rusaliilor a fost ziua deschiderii ochilor duhovnicești ai apostolilor ca să vadă că nu sunt singuri, ci cu Hristos-Dumnezeu, și fiecare om care vede acest lucru, s'a împărtășit de darul Rusaliilor. Mare a fost ziua nașterii Domnului Iisus Hristos, dar ea s'a petrecut într-un întunecul orbiei oamenilor. Lumina ei a strălucit într-un întunec. A trebuit viața lui de jertfă, culminând în răstignirea de pe Golgota, ca să ia în întunecului suportul lui care consta în supărarea dintre Dumnezeu și oameni, în întoarcerea feții lui Dumnezeu dela oameni și a feții acestora dela Dumnezeu. Norul care mai plutea pe cer după răstignirea Domnului, nu mai avea consistență și nu mai era alimentat din mari depărtări și adânci izvoare. Când și-a trimis Duhul Sfânt razele Sale prin el, cerul s'a luminat de tot.

Duhul Sfânt a adus apostolilor în ziua Rusaliilor convingerea adâncă și neclătinată în împreună lor petrecere cu Hristos. Această convingere o aduce în orice suflet se sălășluiește. Nu e aceasta un sentimentalism. Sau nu e numai sentimentalism. Sentimentalismul e o stare inconsistentă și trecătoare, neavând rădăcini adânci într-o convingere ce dă privirii reflexul înmărmuririi într-o obședantă ațintire spre marile depărtări nefixate. Omul sentimental e omul-minge, ce sare dintr-o stare într'alta, dela o preferință la alta. Când viața lui religioasă constă numai din atâtea și caută numai satisfacții de acest ordin, greu va sta într-o credință, ci va colinda dela o sectă la alta, după cum găsește acum aci, acum dincolo mediul și omul care să știe să-i pună în mișcare mai puternic sentimentalismul.

Nu adevărul îl interesează pe el, ci satisfacția de ordin sentimental. Nu-l susține o axă adâncă, cu autoritate de adevăr dumnezeesc, ci e sedus, ca un desrădăcinat, de orice meșter al frazei sentimentale și al lacrimilor la comandă.

Ori Duhul Sfânt e și adevăr și numai pentru că e adevăr, e și viață (deși viața nu stă numai în sentimentalism).

Aceasta nu înseamnă însă că omul de convingeri religioase adânci, statornice și întemeiate mai presus de toate pe adevăr, e un om rece. Nici acolo nu e cu adevărat Hristos și Duhul Sfânt.

Acela e un om cald, dar de-o căldură concentrată, arătată statornic în fapte, nesăltărească. E o viață ce merge pe o linie de aprige, dârze și consistente convingeri, manifestate în vibrante, adânc vibrante, hotărâte și serioase cuvinte și fapte. Un om care se schimbă dela o zi la alta în intensitatea vieții sale, ca și

un om care schimbă la intervale scurte convingerile religioase, un om a cărui viață nu e o linie și un întreg unitar, vădind neconținută strădanie de a-și aduce toată viața la o unitate dominată de Hristos, nu e un om cu adevărat religios, oricât de sentimental s'ar manifesta uneori la auzul unei predici bune. Acestea de sentimentalism pot și trebuie explicate din cauze foarte naturale, dar nu ca trezite de degetul de foc al Duhului Sfânt, care unde se așează trebuie să lase rană și durere durabilă.

Cine a privit bine în sufletul poporului nostru și în manifestările lui religioase, cine i-a simțit acea dâră dar

liniștită și neșăfnosă tenacitate în ne-schimbarea credinței, pe care o prețuiește nu pentru satisfacții sentimentalistice, ci pentru convingeri manifestate în adânci și absorbite și fixe priviri dincolo de lume, cu cari stă în fața altarului și urmărește sfintele slujbe și interpretează cuvintele preotului, acela a putut să-și dea seama pe ce înaltă și nesdruncinată poziție religioasă stă acest popor și de ce nu l-a putut mișca nimeni și nimic de pe ea.

Duhul Sfânt al Rusaliilor să dea preoților noștri aceste adâncimi hotărâte, absorbitoare, formatoare de caracter unitar religios și de îndrăzneală pentru a birui lumea, chiar dacă această lume s'ar înfățișa cu toate armele de bogăție, de forță, de știință, iar ei împovărați de năcazuri, de sărăcie și de modestie. D. S.

„Mirenii în Biserică“ de Dr. Liviu Stan

— O problemă rezolvată definitiv —

de Prof. Dr. NICOLAE POPOVICI
Rectorul Academiei teologice din Arad

Oricine se ocupă cât de cât de studiul dreptului bisericesc a trebuit se simtească o mare bucurie, citind lucrarea apărută de curând: „Mirenii în Biserică“, studiu canonic-istoric de Preotul Dr. Liviu Stan, tânărul profesor dela Academia teologică Andreiană din Sibiu.

Problema importanței elementului mirean în Biserică, și în special participarea mirenilor la exercitarea puterii bisericești, a fost pusă la ordinea zilei mai ales odată cu organizarea Bisericii noastre din Ardeal și Banat înfăptuită de nemuritorul mitropolit Andrei Șaguna. De atunci și până astăzi discuțiile și frământările pe această chestiune de mai multe ori au devenit foarte intense, ba câte odată luau și un caracter pătimaș. Așa în anii premergători legiferării organizației noastre bisericești din 1925, și iarăși acum, când s'a pus la ordinea zilei o eventuală modificare a legii din 1925. S'au adus de multe ori argumente și pro și contra, dar nici una din părți n'a putut să aibă convingerea sigură a biruinței definitive. Acum, cece au susținut părerea participării mirenilor în măsură mai largă ca colaboratori ai clerului la exercitarea puterii bisericești au câștigat prin lucrarea Păr. Stan, biruința definitivă. De aci înainte trebuie să urmeze o destindere binefăcătoare și pace durabilă, având cele mai sigure temeiuri pentru ulterioara evoluție a organizației noastre bisericești, care nu se poate abate dela moștenirea șaguniană.

Nu cred a fi exagerare afirmația că lucrarea Păr. Stan va forma începutul unei epoci în studiile de drept bisericesc dela noi, și va fi considerată, dela apariția lucrărilor episcopului canonist N. Mihaș, ca cea mai de seamă lucrare de drept bisericesc în întreaga Biserică ortodoxă. Cel puțin cu această impresie am rămas după prima ei citire.

Dacă cercetăm literatura științei dreptului bisericesc ortodox răsăritean numai cu mare greutate putem găsi vreo lucrare specială, care să se fi ocupat de problema situației juridice a mirenilor în Biserică și nici una care să îmbrățișeze această problemă în întregimea ei. De pildă lucrarea lui A. Pawlow: *Despre participarea laicilor la afacerile bisericești*, Kazan 1866, dată fiind situația științei dreptului bisericesc de pe atunci, nici pe departe nu putea să ne ofere o rezolvare a problemei noastre, deoarece o tratează prea sumar și fără temeiuri doctrinare puternice, din care cauză a și rămas aproape necunoscută în cercuri mai largi.

Problema situației mirenilor în organismul bisericesc, care până acum în toate lucrările de drept bisericesc, atât în cele sistematice, cât și cele speciale, era tratată numai în câte 1—2 capitole, și pentru care se aduceau argumente mai mult raționale decât pozitive, canonice și istorice, în cartea Păr. Stan este expusă pe o extensiune de 816 pagini cu un lux de argumente luate și din Sf. Scriptură și din viața întregii Biserici creștine.

Prin lucrarea aceasta, se lămurește deplin și cu un perfect aparat științific problema vitală a măsurii participării mirenilor și a colaborării lor cu clerul la exercitarea puterii bisericești, aducând dovezi într'un număr impresionant, care storce admirația cititorului. Întâi prezintă temeiurile dogmatice ale problemei și apoi la fiecare capitol urmează șirul nesfârșit al dovezilor luate din legislația și practica bisericească și civilă bisericească, al unei cât mai complete documentări istorico-canonice, începând cu întemeierea Bisericii și urmărind istoria și literatura de drept bisericesc a tuturor Bisericilor ortodoxe

până în zilele noastre, iar pe cea a Bisericii apusene până la schisma cea mare.

Cartea cuprinde, afară de o prefață și introducere, 4 capitole și la sfârșit bibliografia și un indice.

În introducere (pag. 1—23) autorul stabilește cadrele generale, dela care va porce la examinarea problemei puse, fixând ca premise necesare: a) doctrina corectă despre Biserică și b) doctrina corectă despre forma de guvernământ a Bisericii, ca o consecință a celei dintâi, deoarece problema participării mirenilor la exercitarea puterii bisericești, este o problemă subordonată, dependentă de forma de guvernământ a Bisericii. Arată că atitudinea greșită a Bisericii romano apusene și a celei protestante își are originea în alterarea noțiunii doctrinale despre Biserică, pe când Biserica ortodoxă a păstrat prin tradiția ei principiul primordial, duhul adevărat al Bisericii creștine în toată puritatea lui. Biserica ortodoxă a fost astfel în situația să pună și problema situației juridice a mirenilor, acordându-le drepturi de participare la exercitarea puterii bisericești, ferindu-se de atitudinile extremiste ale Bisericii romano-apusene și protestaote.

În capitolul I (pag. 24—45) autorul lămurește temeiurile doctrinale ale importanței mirenilor în Biserică și ale drepturilor lor de participare la exercitarea puterii bisericești, întemeindu-se numai pe locuri bine interpretate din Noul Testament. Numai în două locuri citează izvoare (la pg. 29 și 30), ceea ce denotă faptul că autorul a fost nesesitat să facă singur cercetări și să se adâncească în subiectul tratat. Așa fiind, acest capitol se prezintă ca o contribuție cu totul personală și originală a autorului, ceea ce sporește mult meritul și valoarea cărții. Potrivit celor expuse în acest capitol, forma de guvernământ a Bisericii se definește prin expresia «*ierarhic-sinodală*» sau «*episcopal-sinodală*». Dar nici mirenii nu apar ca o simplă turmă, ca un element pasiv, ci ca membrii constitutivi ai Bisericii, ca unul dintre cele două elemente constitutive ale acestui organism social, având îndreptățirea de a colabora cu clerul la exercitarea puterii bisericești, care colaborare se prezintă și ca o garanție, ca un regulator al funcționării normale, adevărat creștine, a organismului bisericesc. Îndreptățirile mirenilor însă la nici un caz nu se pot raporta la acele funcțiuni ale puterii bisericești, a căror exercitare presupune numai decât darul preoției, și nu se vor putea extinde până la stîrbirea principiului autorității ierarhice. Participarea mirenilor la exercitarea puterii sacramentale este cu totul de altă natură decât participarea lor la exercitarea puterii învățătoarești și a celei jurisdicționale, ceea ce se lămurește deplin în cap. II.

Capitolul II (pag. 46—63) tratează despre laici și puterea sacramentală, lămurind caracterul specific

al acestui ram al puterii bisericești și colaborării laicilor cu clerul la exercitarea ei. S'ar părea că această problemă ar fi tratată prea liber, dar trebuie să se țină seama de împrejurarea, că acest capitol capătă o înțelegere corectă numai în cadrul doctrinei *eclesiologice* (din punct de vedere dogmatic) despre trupul mistic al lui Hristos (Biserica), ceea ce, de altfel, autorul precizează încă în cap. I, stabilind astfel *cadrul dogmatic* și lămurind cu destoinicie problema aceasta cu caracter dublu: *dogmatic și juridic*. Dela mirenii se cere nu numai o prezență simplă la serviciile divine, ci una de colaborare activă cu clerul. Ca membrii ai trupului lui Hristos, mirenii fac parte din preoția generală, ei jertfesc împreună cu preoții propriu ziși și slujesc Domnului împreună cu aceștia. Prezența lor la Sf. Liturghie este activă, iar nu numai de spectatori. Ei cheamă împreună cu preotul Duhul Sfânt asupra darurilor puse înainte. Deasemenea participă mirenii în mod activ și la săvârșirea celorlalte taine.

În capitolul al III-lea (pg. 64—109) autorul arată la ce fel de activitate învățătoarească au luat și pot lua parte mirenii. Temeiurile biblice, canonice și istorice, înșirate aici din belșug, dovedesc că și laicii sunt chemați să răspundă, să întărească și să apere învățătura bisericii. Canonul 64 al sinodului trulan, care zice: «că nu se cuvine ca laicul să cuvinteze sau să învețe în public, arogându-și de aici funcțiune învățătoarească», și care era interpretat până acum în sens mai riguros, este interpretat de autor ca nefiind îndreptat decât numai împotriva învățământului public (predici) al laicilor, fără permisiunea ierarhiei (pag. 85—86). Cât privește discuțiile publice cu ereticii, acestea sunt permise, bine înțeles tot sub controlul Bisericii (pg. 82—84). Autorul se mai ocupă în acest capitol și de rolul femeilor în slujba misionară (pag. 92), de cetirea din cărțile sfinte în biserică (pg. 93), de cântarea în biserică, etc. Rezumând acest capitol, autorul spune că: «episcopul și numai episcopul deține în eparhia sa toată puterea învățătoarească, pe care el o exercită independent de orice autoritate, ca orice apostol. Lui îi este dată această putere pe baza hirotoniei... Preotul, ca un reprezentant permanent al episcopului în parohie, exercită acest drept în dependență de episcop, care i-l poate retrage... Diaconului... episcopii i-au permis să exercite puterea aceasta... Laicii, prin încuviințarea primită dela episcop, pot exercita, în limitele încuviințării, puterea învățătoarească. Lor nu le revine acest drept ca preoților și episcopilor în baza puterii sacramentale, ci numai în urma îndreptățirii, pe care le-o dă episcopul... Biserica din motive disciplinare, trebuie să reglementeze acest drept al laicilor și să-l pună sub control riguros, pentru a nu se produce în Biserică împăcheri, nuclee de erezii...»

«Pe laicul, care-și sprijină biserică în activitatea ei învățătoarească, biserică nu poate decât să-l primească cu bucurie și dragoste, iar nu să-i strige «turmă» sau «ce te faci păstor oale fiind, de ce te faci cap picior fiind», căci o stare după această analogie strictă, nu există, nu poate exista în biserică. În ea toți trebuie să activeze conștient în uniunea dragostei, iar nu mecanic. Supunerea nu este oarbă, ci conștientă.»

Capitolul IV, ultimul, este cel mai lung (pg. 110—752). În acesta autorul se ocupă în primul rând de adoptarea *constituționalului* în guvernarea Bisericii și principalele sale elemente: principiul *reprezentativ* și cel *electiv*. Capitolul este împărțit în trei părți principale după cele mai de seamă acțiuni ale puterii jurisdicționale, la

cari participă mirenii: I. lucrările sinoadelor, II. alegerea clerului, și III. administrarea averii bisericești.

Făcând deosebire între *sinodalitatea pură* cu adunări curat arhiericești, și *sinodalitatea mixtă*, cu adunări mixte, de arhierie, clerici și laici, se arată în deosebi temeierile acestea din urmă și felul în care ea s'a prezentat în viața bisericească dela început până astăzi, în toate Bisericile ortodoxe, precum și în Biserica apuseană până prin sec. XI—XII. Autorul citează în mare abundență dovezi din practica tuturor Bisericilor, din actele sinoadelor vechi ale primelor veacuri, din actele sinoadelor ecumenice și din practica Bisericilor slave, insistând în special asupra datelor din istoria Bisericii noastre naționale (pg. 140 sq.). Relevă împrejurarea neobservată până acum, că *soboarele mari* și *soboarele mici* erau soboare mixte, atât în Ardeal, cât și dincolo de munți, și că alături de ele mai existau și alte organe colegiale mixte de conducere în Biserica românească. Acestea toate s'au menținut din vechime și până azi, ca organe consultative. Se rezolvă problema canonicității congresului național bisericesc și sinoadelor eparhiale din «Statutul organic» ardelean, prin care deși aceste corporațiuni erau independente și cari formal ar fi putut aduce hotărâri și împotriva arhieriei, prin ceea ce s'ar părea că s'a stîrbit formal caracterul ierarhic-sinodal al Bisericii din Ardeal, totuși în realitate, acestui caracter practica vieții bisericești nu i-a adus nici o stîrbire, deoarece felul cum s'au constituit și funcționat aceste corporațiuni, a fost în deplin acord cu canonicitatea și cu superioara concepție canonică a lui Șaguna.

Autorul combate teoriile lui A. Grama din ale sale «Instituțiuni calvinești», dându-le cuvenitul răspuns, după care reformele lui Șaguna n'au adoptat elemente protestante, ci se întemeiază pe vechea tradiție a Bisericii ecumenice și a celei românești.

Nici congresul național bisericesc și adunările eparhiale din legea de organizare bisericească din 1925, nu sunt formal deplin canonice, dar nici nu sunt în contradicție cu tradiția Bisericii ortodoxe române de pretutindeni, și mai ales funcționarea lor nu s'a dovedit de loc necanonică. Insistă asupra înrudirii cu *statutul șagunian* a tuturor legilor de organizare din Bisericile ortodoxe, apărute după acest statut. Iată la ce constatare ajunge autorul în această privință: «Statutul său (al lui Șaguna) organic este prototipul noilor legi și statute de organizare ale bisericilor ortodoxe, care în majoritate covârșitoare, au adoptat parțial sau integral, nu numai principiile, ci și formele șaguniene. Opera lui rămâne ca un munte semeț, a cărui imagine se proiectează în serii, ca într-o oglindă miraculoasă, în conștiința bisericii ortodoxe.»

În partea a doua din acest capitol (pag. 244—709) se tratează despre participarea mirenilor la alegerea clerului, și anume, întâi arată temeierile scripturistice, canonice și istorice ale practicei alegerii ierarhilor prin colaborarea mirenilor. Autorul aduce contribuții noi cu privire la lămurirea definitivă a practicei primelor veacuri sub acest raport, arătând totodată și practica veche a Bisericilor ortodoxe. Astfel, lămurește și dă sensul real al controversatei epistole a 68-a a episcopului Ciprian din Cartagina, și dă apoi câteva interpretări mai complete și mai corecte a unor canoane, cari privesc alegerea ierarhilor și cari au fost mult controversate. Astfel, a canonului 18 al sinodului din Ancira (pg. 305), a can. 4 al sin. I. ecumenic (pg. 307—321), a can. 6 al sin. I. ecum. (pg. 321—323), a can. 16, 18, 19, 21 ale sin. din Antiohia (pg. 327—332), a can. 26 al sin. din Sardica (pg. 332—334), a can. 12 și 13 ale

sin. din Laodicea (pg. 336—342), a can. 3 al sin. VII ecum. (pg. 413—414), a can. 22 al sin. 8 zis ecumenic (pag. 423—430). În sfârșit, indică o mulțime de canoane ale altor sinode atât răsăritene, cât și apusene, cari privesc alegerea ierarhilor prin colaborarea mirenilor. După ce lămurește rostul *visitatorului* (mijlocitorului) la alegerile ierarhilor (pg. 372, 396—399, 576), autorul se ocupă de toate legile politico-bisericești, cari reglementează alegerea ierarhilor prin colaborarea mirenilor. Așa: Novela împăratului Valentinian III din anul 445 (pg. 358), cea a lui Zenon dintre anii 479—491 (pg. 370), pe toate ale lui Iustinian, Legea Nr. 42 din Cod. lib. I. tit. III a. 528 (pg. 384—385), novela 123 din a. 546 (pg. 386), novela 137 din a. 564—5 (pg. 388), apoi toate colecțiunile și decretule ulterioare civile-bisericești din răsărit și apus. Autorul remarcă o reînnoire a dispozițiilor noilei 137 a lui Iustinian, privitoare la alegerea ierarhilor prin participarea și colaborarea poporului, reînnoire făcută de Andronic II Paleologul la a. 1295 printr-o novelă, păstrată parțial, numai în versiune slavă veche, și scoasă la iveală în a. 1913 de rusul Pl. Sokolov (pg. 489). Această novelă permite să continuăm neîntrerupt, până azi, pe firul istoriei și al legislației, practica alegerii ierarhilor prin colaborarea mirenilor. Autorul se ocupă apoi în special de felul, în care se prezintă această practică în Biserica română și ajunge la concluzia bine întemeiată, că ea a existat totdeauna, atât în Ardeal, cât și dincolo de munți (pg. 436—500, 505—506, 512, 518—522, 549—659, 579—591, 606—607). Dar și situația tuturor celorlalte Biserici ortodoxe este prezentată — sub acelaș raport — în mod cât mai complet.

Din cercetarea felului, în care Biserica a privit, legiuit și practicat alegerea ierarhilor prin colaborarea poporului credincios, rezultă clar din studiul de față adevărul, că marele mitropolit Șaguna s'a menținut și în această privință pe linia tradiției și a legislației canonice ortodoxe și nu s'a inspirat din izvoare streine de ortodoxie.

Acelaș lucru se dovedește și din cercetarea participării mirenilor la alegerea preoților și a diaconilor (pag. 610—709). Autorul procedează și aici la fel ca și la alegerea ierarhilor, indicând temeieri, lăsate până acum în umbră sau ignorate, din Biserica întreagă, și anume din legislația și practica mai veche și mai nouă, până în zilele noastre, insistând cu deosebire asupra situației din Biserica noastră. Deși cei mai mulți canoniști, răsăriteni și apuseni, au negat și neagă încă, orice drept de participare a mirenilor la alegerea preoților și diaconilor, pe motivul că nu s'ar găsi dovezi suficiente despre așa ceva în istoria și în legislația Bisericii, autorul găsește astfel de dovezi, și încă multe, foarte multe. Scoaterea la iveală a acestora e unul dintre meritele mari ale studiului de față.

Partea a 3-a din capitolul al IV-lea tratează despre participarea mirenilor la administrarea averii bisericești. Această chestiune, fiind mai puțin controversată, e tratată mult mai sumar (pag. 709—742).

Am redat foarte sumar cuprinsul și am scos în evidență numai câteva dintre calitățile eminente ale acestei importante lucrări, dar ne rezervăm dreptul de a reveni mai pe îndelete și mai pe larg asupra ei. Învățul ei autor și-a câștigat merite de neprețuit, lămurind și rezolvind definitiv problema participării mirenilor la exercitarea puterii bisericești. Chiar dacă în viitor n'ar mai da la iveală nici o altă lucrare, numele lui totuși va rămâne între autorii de frunte ai științei

dreptului bisericesc. Noi avem însă toată nădejdea că acest debut răsunător este numai începutul altor opere valoroase, între cari ni s'a și anunțat „Instituțiunile de drept ale Bisericii române“, care va să îmbrățișeze întreaga viață bisericească a Românilor sub raportul dreptului bisericesc general și al dreptului bisericesc special românesc. O așteptăm cu nerăbdare, știind mai ales că Sf. Sa are tot sprijinul părintesc al Înalt Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit Nicolae.

Cu Dumnezeu înainte!

Programul

celui de-al 8-lea congres al „Oastei Domnului“, la Sibiu

Ziua I-a de Rusalii, 28 Maiu:

Ora 6: Dimineața, mai mulți duhovnici vor fi în Catedrală și'n capela mitropolitană pentru mărturisirea fraților și surorilor.

Ora 9: Liturghie slujită de I. P. Sfințitul Mitropolit Nicolae cu mare sobor de preoți. Cuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Împărtășirea celor mărturisitori cu sfințele taine. Binecuvântarea credincioșilor din partea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae.

Din catedrală, lumea ostașilor va trece în curtea Academiei teologice, unde vom cânta Domnului, bucurându-ne pentru cea de-a 8-a întâlnire a noastră.

Ora 3—6: Adunarea frățească în sala festivă a Academiei teologice, unde fiecare grupare, reprezentată de Rusalii la Sibiu, își va putea spune cuvântul. Va fi un prilej de-a ne sfătui duhovnicește, de-a ne rosti răspicat asupra mersului în viitor a lucrării noastre, legată atât de strâns de Biserica ortodoxă și de conducătorii ei legiuitori.

Prezentarea darurilor de Rusalii, cărțile nouă din biblioteca populară: „Venii la Hristos“, apoi a cărții „Toată suflarea să laude pe Domnul“, ediția a II-a, și „Cartea Biruințelor“.

Ora 9: În „Aula Academiei Teologice“ se va rula filmul cu: *Viața și patimile Domnului nostru Iisus Hristos*. Vom face apoi o noapte a Domnului.

Ziua a II-a de Rusalii, 29 Maiu:

Ora 7—9: Mărturisirea celor sosiți numai Duminecă.

Ora 9: Sfânta Liturghie, cu mare sobor de preoți, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și P. S. Sa episcopul Nicolae al Oradiei.

Ora 11: După obiceiul din anii trecuți, ne vom pune în rând cu drapelele și cu praporii în frunte, vom purcede spre sala teatrului municipal, unde va avea loc adunarea sărbătorească a noastră.

Ora 12: În SALA TEATRULUI, vor avea loc cuvântările conducătorilor misiunii noastre duhovnicești.

Ne va prezida adunarea I. P. S. Sa Mitropolitul NICOLAE al Ardealului, al cărui cuvânt ziditor îl așteptăm cu toții.

Din vechii luptători vom auzi pe P. S. Sa episcopul Nicolae al Oradiei, I. P. C. Sa Arhimandritul Iuliu Scriban din București, pe tibișii noștri frați I. Gr. Oprișan și Al. Lascarov-Moldovanu, pe fratele Dr. M. Suciu-Sibianu din Brașov, Preoții I. Gafton și Gh. Paschia din București și alții după cum ne va îngădui timpul.

Ora 4 d. m. Adunarea de despărțire a fraților.

Slăvit să fie Domnul!

Nr. 4369/1939

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Gheorghe Maxim din Cărpiniș, decedat la 3 Martie 1939, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 20 Maiu 1939. **Consiliul Arhiepiscopesc**

Omagiu adus Suveranului

M. Sa Regele Carol II a dovedit totdeauna pentru Ardeal și Banat, în deosebi, o caldă și părintească grijă.

Drept omagiu pentru aceasta, Academia de înalte studii comerciale și industriale din Cluj a oferit M. Sale Regelui titlul de Doctor honoris causa.

Hotărârea Consiliului profesoral a fost adusă, de dl rector al Academiei, Ion Mateiu, la înalta cunoștință a Suveranului, care a binevoit să accepte distincția oferită de Academia dela Cluj.

Sollemnitatea de înmânare a diplomei se va desfășura la data ce va fi aleasă de M. Sa Regele.

Ziua aceea, cu dor așteptată, va fi fără îndoială o nouă manifestare a devotamentului și recunoștinței datorite marelui Ctitor al culturii românești.

Biserica noastră și Regele Carol I

În ziua când s'a proclamat independența României (10 Mai 1877), Clerul ortodox s'a prezentat la Palat, aducând omagii Domnitorului Carol I, care a răspuns următoarele:

«In zilele mari ale României, Clerul a fost pururea alături cu națiunea, sau mai bine zicând, a fost însăși națiunea.

«Nu putea să fie altfel nici astăzi, când națiunea română proclamă hotărârea sa de a trăi cu propria sa viață, de a fi stăpână destinelor sale, de a fi de sine stătătoare.

«La voturile Corpurilor legiuitoare biserica aduce binecuvântările sale. Cum să nu credem succesul cauzei noastre, cum să ne îndoim că glasul poporului nu va fi și glasul lui Dumnezeu?

«In numele națiunii primesc binecuvântările Clerului și cu toții strigăm: Să trăiască România! Să trăiască Biserica ei!».

La solemnitatea deschiderii Lunii Bucureștilor, în 22 Mai 1939, M. Sa Regele a rostit următoarea cuvântare:

Domnule Primar. — Este pentru Mine totdeauna o vie bucurie de a putea asista la această manifestație anuală care este «Luna Bucureștilor». Bucuria Mea crește în fiecare an, văzând progresele care se fac și realizările unei Capitale mari și demne de Țara Românească. Aduc cele mai vii mulțumiri Primăriei, în cap cu Domnul Primar, pentru tot ceea ce s'a lucrat și declar «Luna Bucureștilor anul 1939» deschisă.

„O faptă de cultură la Blaj“. Cu ocaziunea comemorării zilei de 3/15 Mai pe Câmpul Libertății de lângă Blaj, asistența, după serbarea dela Peatra Libertății, a trecut la Muzeul, a cărui inaugurare s'a făcut în aceeași zi. În foaia „Neamul Românesc“ de Duminecă (21 I. c.) dl prof. N. Iorga scrie, sub titlul „O faptă de cultură la Blaj“, că acest Muzeu, care este o adevărată comoară, cuprinde rezultatele muncii culturale, naționale românești ale unor mari înalți ai neamului. Comoara aceasta, spune dl N. Iorga «s'a prezentat celor cari s'au întâmplat să fie de față, căci nu s'au trimes, nu invitații, dar nici măcar simple înștiințări, — doar jicnirile grosolane ale Păclșenilor suspecti nu pot fi considerate ca o amabilitate, chiar dacă înalt Preasfințitul Mitropolit Alexandru Niculescu le consideră ca atare... Ființa ei (a acestor comori adevărate) chiar acolo va fi nu numai o mândrie, ci și o învățătură: aceea că sunt momente când a se ținea un grup de oameni sau un așezământ la punctul de vedere confesional, e un păcat față de nație».

Așa declară, în „Neamul Românesc“, dl prof. N. Iorga. Blajul însă, cel de astăzi, cu greu își va schimba obiceiul.

Asociația Clerului „A. Șaguna“ — secția Sibiu

Convocare

Potrivit art. 24 din Statutele Asociației clerului „Andrei Șaguna“ — având arhieriasca binecuvântare, convocăm adunarea anuală a secției, la Odorheiu, pe ziua de Joi, 15 Iunie a. c. cu următorul

PROGRAM:

1. Ora 9 dimineața: Slujba sfintei liturgii și chemarea Duhului Sfânt. Predica: protopop Sebastian Rusan.
2. Ora 10:30: Deschiderea adunării.
3. „Problema românească din ținutul secuiizat și Biserica ortodoxă“ — conferința P. C. Sale Aurel Nistor, protopop.
4. „Biserica și Serviciul social“ — conferința pâr. Constantin Zoican.

Masă comună

5. Ora 3: Raportul general pe anul 1938.
6. Raport în chestia „Căminului preoțesc dela Bazna“.
7. Fondul de ajutorare preoțesc.
8. Propuneri (se vor anunța în scris comitetului cu cel puțin 3 zile înainte de adunare).
9. Alegerea comitetului.
10. Închiderea adunării.

NOTĂ. 1. Președinții de despărțăminte împreună cu cel puțin doi delegați, sunt obligați să participe.

2. Membrii comitetului sunt convocați la ședință în Odorheiu, pe ziua de Mercuri, 14 Iunie, ora 6 d. a.

3. Pentru incuartațire și masă, preoții se vor adresa direct părintelui protopop S. Rusan, din Odorheiu.

Sibiu, la 19 Maiu 1939.

Em. Cioran
președinte.

I. Bânda
secretar.

Reuniunea culturală națională a meseriașilor
români din Sibiu

Convocare

Membrii „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu“ se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ținea Duminecă în 11 Iunie a. c., la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Raportul general al comitetului și raportul despre încheierea socotelilor pe anul 1938.
4. Luarea la cunoștință a raportului general, aprobarea socotelilor și darea absolutorului comitetului.
5. Alegerea noului comitet pe timp de 3 ani.
6. Eventuale propuneri.

Sibiu, la 19 Maiu 1939.

Prof. E. Cioran
președinte.

Stefan Duca
secretar.

Intrucât nu se prezintă membri în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ține cu ori câți membri prezenți ar fi în aceeași zi și în același local la ora 3^{1/2} d. a. Propunerile din afară trebuie trimise comitetului Reuniunii cel puțin cu cinci zile înainte de adunarea generală.

Dela Soc. română de înmormântare din Sibiu

Convocare

Adunarea generală ordinară se convoacă pe această cale pe Duminecă 4 Iunie 1939 la ora 11:30 în sala festivă a Reuniunii meseriașilor români din Sibiu (strada Brukenthal 17) cu următoarea ordine de zi: Citirea și luarea la cunoștință a raportului general; aprobarea bilanțului și inventarului încheiate la 31 Dec. 1938 și descărcarea comitetului și a comisiei cenzorilor pe baza propunerii comisiei cenzorilor; alegerea comitetului și a comisiei cenzorilor și hotărârile asupra celorlalte propuneri cuprinse în raportul general. Stimații membri sănt rugați a lua parte.

Sibiu, la 24 Mai 1939.

Timotei Popovici
președinte

„Ziua Mamei“ la Sibiu

Cu fastul cuvenit s'a serbat, în ziua Sfinților Constantin și Elena din acest an, ziua cinstirii mamelor.

În fața unui numeros public, întrunit la Teatrul municipal, dna Constanța Cristea-Danu, comandanta legiunii de străjere, — care împreună cu dna E. Cioran a organizat festivalul, — a ținut o frumoasă vorbire în cinstea mamelor în general, și nu mai puțin în cinstea celor 18 femei-mame, aduse din județ, — vrednice mame care au dăruit vieții și au crescut fiecare zece sau peste zece copii.

Acestor 18 mame, străjerele dela Sibiu și femelle ortodoxe li-au distribuit, cu prilejul sărbătoririi, icoane sfinte și tabloul M. Sale Regelui și al Marelui Voevod Mihai, urmând ca autoritățile locale să mai împartă și alte premii.

Numele mamelor premiate sânt următoarele:

Ana Maniș și Ileana Lazăr (Poiana) cu câte 12 copii;

Suzana Lazăr Cojocar (Ocna-Sibiului) 12 copii, ultimul botezat de M. Sa Regele;

Ana Cruciat (Rășinari), Marina Bogdănel (Jina), Ana Stoia (Orlat), Ana Banciu (Tilișca), Maria (Beu Apoldul de jos), Ana I. Ciovică (Ocna-Sibiului), Maria Mărginean (Topârcea), Maria Roman (Sadu), Maria Gheorghe (Gura-râului) fiecare cu câte 11 copii;

Maria Blana (Doștat), Maria Lăzăroae (Avrig), Paraschiva Cătănici (Slimnic), Ana Mălai (Cașolt) fiecare cu câte 10 copii; Ana Dordea (Hașag, văduvă de război, fără penzie) 9 copii.

După cuvântarea rostită de dna E. Cioran, prezidenta Societății femeilor ort. Sibiu, au fost premiate cu cărți mai multe eleve, dela școalele noastre secundare, care au prezentat cele mai reușite lucrări asupra subiectului „Mama“.

Festivalul s'a încheiat cu cântece ocazionale și cu Imnul Regelui, sub conducerea profesoarei M. Lupu.

Mamele premiate au luat apoi masa în comun; ear trei dintre ele vor fi trimise la Ținut și în Capitala țării.

Nr. 6287/1939 Bis.

(33) 2 — 2

Concurs

În conformitate cu art. 11 §. 4 din Regulamentul Academiei teologice „Andreiane“ din Sibiu, se publică concurs pentru ocuparea catedrei vacante de drept bisericesc dela această Academie.

Concurenții vor înainta în termen de 15 zile dela prima publicare a acestui concurs în «Telegraful Român» cerere Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, cu următoarele documente:

1. Act de naștere și de botez,
2. Certificat de cetățenie,
3. Doctoratul în teologie dela o Facultate ortodoxă,
4. Lucrări tipărite de specialitate,
5. Alte eventuale certificate de serviciu și documente recomandatoare.

Candidații se vor supune examenului de concurs pentru această specialitate în fața unei comisii la termenul ce se va fixa de Consiliul Arhiepiscopesc.

Sibiu, din ședința secției bisericești, ținută la 16 Mai 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

AVIZ

Se atrage atențiunea preoților pensionați și văduvelor preotese asupra dispozițiilor art. 6 din Regulamentul Fondului de ajutorare preoțesc, potrivit căruia calitatea de membru încetează dacă nu-și achită cotizațiile timp de 6 luni, indiferent de cauză.

Preacucernicii protopopi și cucernicii preoți sunt rugați a atrage atențiunea celor interesați asupra acestor dispoziții.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Distincții. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, din prilejul praznicului Pogorării Duhului Sfânt, și apreciind activitatea pe teren pastoral, având în vedere totodată bunele servicii aduse bisericii de preoții notați mai jos, li-a dat binecuvântarea de a purta brâu roșu, și anume următorilor: Dr. Liviu Stan, protesor la Academia teologică, Ioan Bânda din Roșia (protopopiatul Sibiu), Dumitru Ciuchendea din Poiana-Sibiului (prot. Mercurea), Ștefan Corpadea din Arini (prot. Sf. Gheorghe) și Miron Maier din Brațeu (prot. Mediaș). — Călduroase felicitări!

Electorale. În Sibiu s'au prezentat, și au fost înscriși în listele electorale, 10.192 alegători, bărbați și femei.

Și anume la: I. cat. agricultură și muncă 5668 bărbați, 1016 femei; II. cat. industrie și comerț 787 bărbați, 46 femei; III. cat. ocupațiuni intelectuale 2181 bărbați, 494 femei. — O comisiune electorală lucrează în sala mică, Nr. 10, a municipiului primăriei Sibiu, în vederea apropiatelor alegeri dela 1 și 2 Iunie 1939.

Candidaturi parlamentare. În listele de candidaturi pentru Senat aflăm că Asociația clerului ortodox (cu 2 locuri) are următorii candidați: Ciuhandu Gh. Dr., Iconom Stavrofor, Arad; Popescu Nicolae, București, subsecretar de stat; Partenie Petre, București, președintele Asociației clerului ortodox.

În cinstea unui venerat profesor. Corpul profesoral dela Facultatea teologică din Cernăuți a sărbătorit pe părintele profesor Dr. Vasile Gheorgiu la trecerea Prea Cucerniciei Sale în stare de penzionar, rămânând și pe mai departe profesor onorar. Revista „Candela“ a închinat sărbătoritului, la acest prilej, un număr festiv.

Societatea „Cultul Eroilor“ ne comunică: 1. Datorită aprobării și măsurilor luate de către Președinția Consiliului de miniștri, „Ziua Eroilor“ s'a sărbătorit, anul acesta, în toată țara și la toate cimitirele în care se află morminte de Eroi, cu o deosebită însuflețire și cu toată strălucirea demnă de jertfa celor căzuți pentru întregirea Neamului; — 2. Cu ocazia „Zilei Eroilor“, Societatea „Cultul Eroilor“, Comitetul central a depus la monumentul Regelui Carol I, din Piața Palatului Regal București, o coroană de flori naturale, cu panglică tricoloră, având inscripția «Închinare Întâului Rege al României».

Cursurile de vară ale Universității Populare „Nicolae Iorga“ din Vălenii de Munte, se țin între 15 Iulie—15 August 1939, sub conducerea directă a dlui prof. Nicolae Iorga. În timpul cursurilor va funcționa, ca și în anii trecuți, o cantină și căminuri pentru băieți și fete. Costul este de 1300 lei de persoană la cantină și 200 lei pentru cămin (pe întreaga lună). Înscrierile se fac pe adresa următoare: Universitatea Populară „Nicolae Iorga“, Bdul Schitul Măgureanu Nr. 1, București I, unde se află secretariatul.

Cursurile pot fi cercetate de: profesori, preoți, învățători, studenți, precum și de eleve și elevi din ultimul an de liceu, de școală normală etc.

Mulțămire. Din prilejul sfințirii bisericii ortodoxe române din Valea-Lungă îmi țin de plăcută datorie să aduc mulțămirile mele și ale credincioșilor mei I. P. Sfințitului nostru mitropolit Nicolae, Consiliului Arhiepiscopesc, Domnilor profesori dela Academia teologică Andreiană și întregii preoți din Arhiepiscopie, care, din salariul modest, a contribuit cu daruri la zidirea bisericii noastre. — Pr. Valeriu Ciora.

Revenire la Hristos. Ministrul președinte al Slovaciei, Dr. Tiso, a declarat într-o recentă adunare, că statul slovac n'ere să fie clădit pe partide politice, care și-au sfârșit rolul, ci pe pătura lucrătoare și creatoare. Muncitorul are să fie pe viitor membru deplin îndreptățit al poporului slovac, al cărui conducător nu va mai fi

un Marx sau Lenin, ci exclusiv Hristos. Dr. Tiso a terminat zicând: „Noi reprezentăm o doctrină creștină; toate celelalte teorii și sisteme trebuie să înceteze, dacă n'au și încetat; o singură idee are să rămâie și să biruască: a fi slovac și creștin.”

Aniversare de 100 de ani. Reuniunea de muzică „*Hermania*” în Sibiu serbează la Rusalile din anul curent 1939 aniversarea de o sută de ani dela înființare. Vreme de un veac reuniunea concețenilor noștri sași a stat credincioasă în serviciul artei muzicale. Reuniunea „*Hermania*” invită compatrioții și toate reuniunile prietene, din apropiere și depărtare, să participe la festivitatea comemorării existenței sale de o sută de ani. Serbările se vor desfășura în zilele de 25—29 Mai, în Sibiu, conform unui bogat și îngrijit program. Informațiuni se dau la biroul de organizare: Reuniunea „*Hermania*”, Sibiu, strada General Moșoiu 2.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit *Nicolae*. Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. *Grigorie T. Marcu* — Numărul pe Iunie 1939 cuprinde: Diacon *Grigorie T. Marcu*: Apostolia Oștili Domnului. Pr. Dr. *Nicolae Terchilă*: Elemente de filosofie creștină. Pr. D. *Vestemean*: Atitudini noi față de adevăruri vechi. Pr. Dr. N. *Neaga*: Ecclesiastul (Scurte note explicative). Pr. *Mihail Neagu*: Predică la Dumineca a patra după Sf. Rusalii. *Grigorie T. Marcu*: Atitudini: Pe marginea desființării catedrelor de Teologie morală dela Academii teologice și a celei de Drept bisericesc dela Universitatea din Cluj. *Grigorie T. Marcu*, Prof. Dr. N. *Neaga*, Pr. D. *Vestemean* și Dr. T. *Bodogae*: Mișcarea literară: Doctrina Sfântului Ioan Damaschin despre Maica Preacurată. Iudeii și Românii. Arhimandritul Mitrofor *Clementie Constantin Popovici*. The humiliated Christ in modern russian thought. Pâinea vieții. Cel mai vechiu ceaslov românesc. Vechiul Testament în gândirea românească. Arta de-a ghici viitorul la babiloneni. Statistica bisericească. Reședința mitropolitană din Cernăuți. Maica Domnului. I. H.: Cronică: Alegerea și personalitatea actualului Mitropolit Primat al Greciei. Gr. T. M. și Preot D. V.: Note și informații.

Problema jidovească este la ordinea zilei în toată lumea. Firesc și bine ar fi ca ea, problema aceasta, cu toată gravitatea ei, să nu întârzie prea mult nici la noi, cari sântem, ca proporție de jidovime, a doua țară pe suprafața pământului.

Mai de curând *Olanda* a socotit că trebuie, mai pe sus de toate, să se apere împotriva elementului distrugător al popoului „ales”, luând măsuri legislative în acest sens.

Chiar și parlamentul *Ungariei* a hotărât, în sfârșit, să ocrotească elementul național copleșit de numărul excesiv de mare al fiilor lui Izrail, acaparatori ai profesiunilor libere de tot felul: medici, farmaciști, advocați, ingineri, arhitecți etc. Legea ungurească interzice pentru jidovi toate posturile de stat, sau serviciile publice, precum și deținerile de proprietăți funciare. Se admite o participare de numai 6 la sută în profesiunile libere și de 12 la sută în industrie și comerț. În presă se admit 12 la sută jidovi, ear din anul 1940 numai 6 la sută, — din motivul că s'a dovedit de nenumărate de ori cum jidovii exploatează presa în scopuri contrare intereselor națiunilor, în mijlocul cărora au fost tolerați cu o neînțeleasă ospitalitate.

Ce este teosofia? Teosofia este cea mai îndrăzneată înșelătorie spirituală a vremurilor, propagată de „marele profet” *Krishnamurti*, fiul lui *Solomon Kalman Grünberg* din Varșovia, Miss *Anny Besant* și *Leadbeater*, toți francmasoni. În ultima analiză, teosofia urmărește să scoată pe Hristos din suflète și să propage dezordinea spirituală în întreaga omenire. Intre iudaism și teosofie se dovedește astfel existența unei legături organice de interese.

MINISTRUL AERULUI ȘI MARINEI
COMANDAMENTUL APĂRĂRII ANTIAERIANE A TERITORIULUI

Măsuri de protecție contra atacurilor aero-chimice

Orice locuitor al țării are îndatorirea să se intereseze de pericolul aerian și să cunoască măsurile ce trebuie luate în caz de atac aero-chimic.

Acest pericol va fi cu atât mai mic, cu cât fiecare locuitor va respecta din convingere următoarele:

I. Măsuri de luat de îndată ce se întrevăde un conflict armat

Să se ia toate măsurile ca, iluminatul interior al apartamentelor de orice fel, să fie făcut complet invizibil din afară, de îndată ce s'a anunțat iminența pericolului aerian.

Să se procure masca și trusa contra gazelor după tipul admis de autorități și să se poarte tot timpul asupra locuitorului.

Să învețe mănuierea măștii și să se antreneze în portul ei.

O foarte bună mască, rău aplicată pe față, nu servește la nimic. Să se ferească masca păstrându-se în bună stare ferită de umezeală. Să se ducă pentru verificare atunci când se anunță, la autoritățile locale indicate în instrucțiunile ce însoțesc masca.

Să se învețe mănuierea trusei de gaze. Să se recunoască din timp adăpostul cel mai apropiat de locuință.

Să fie la îndemână două pături pentru a se pune la intrare în pivniță, materialul necesar pentru astuparea repede a oricărei crăpături din pivniță, materialul lemnos pentru întărirea boltelor pivniței rezervate de adăpost.

Să se păstreze în adăpost, într'un vas bine închis, o rezervă de apă și care să se reînnoiască săptămânal.

Să se golească podurile locuințelor, de orice fel de materiale inflamabile.

Să se întindă pe suprafața podului un strat de nisip de 2 cm.; iar la colțurile podului să se așeze câte o ladă cu nisip și o lopată, pentru a servi la stângerea bombelor incendiare ce eventual ar pătrunde în pod.

II. Măsuri de luat când s'a auzit semnalul de alarmă dat de autorități (sunete, sirene, clopote, etc.)

1. Dacă locuitorul este la domiciliu:

Să stângă lumina, să tragă obloanele, rulourile, jaluzelele, etc., să închidă compoartele de gaze și electricitate.

Să ia masca și trusa de gaze și să se ducă în grabă la adăpostul cel mai apropiat.

Să astupe eșirile adăpostului cu două pături umede, iar crăpăturile cu bucăți de stofă umede.

Să se proptească dacă este posibil, tavanul adăpostului cu stâlpi de lemn, iar la ferestre să se pună saci cu nisip.

Să stea liniștit în adăpost, să nu fumeze, să nu mănânce de cât când simte absolută nevoie; să nu se frece la ochi, să nu părăsească adăpostul decât când se dă semnalul de încetarea alarmei.

Să se urce unul din membrii familiei cu mai mult sânge rece, în pod pentru a stânge bombe incendiare sau să localizeze un început de incendiu.

2. Dacă locuitorul este departe de casă:

Să fie calm, să nu strige. Să se grăbească la adăpostul cel mai apropiat arătat de gardian, să intre în adăpost fără a se îmbulzi și să respecte întocmai regulile afișate în adăpost sau spuse verbal de șeful adăpostului.

3. Dacă locuitorul este surprins de un atac cu gaze și n'a avut timp să intre într'un adăpost:

Să se ascundă după un zid gros.

Să se culce repede la pământ în caz că aude șuerat de bombe în apropiere, să fie liniștit, să nu strige, că produce panică, să pună masca imediat căutând să se depărteze de acel loc mergând pe cât posibil contra vântului sau curentului, fără să alege.

Dacă din întâmplare n'are masca asupra lui: să pună o cârpă udă la gură și nas și să se rețină respirați cât mai mult. Să nu atingă nici un obiect stropit de gaze.

Dacă locuitorul a fost atins de gaze: (fie că s'ar afla la domiciliu sau pe stradă, să procedeze așa cum spun instrucțiunile scrise pe capacul trusei de gaze aflat asupra oricărui locuitor și anume:

a) *In caz de vperitare* (miros de muștar și stropi verzui-bruni):

Să se spele imediat pielea cu apă și să sapun, să se usuce bine și apoi să se pudreze cu praf de clorură de var.

Să se desbrace imediat și hainele se vor fierbe într'un cazan (găleată) după care se vor usca la aer curat.

Să se spele ochii cu o soluție slabă de hypermanganat de potasiu sau accid boric.

Să se pună în nas oleum gomenlat, să se bea un pahar cu apă caldă, în care să se pună o lingură de bicarbonat de sodiu.

Să se ducă pentru vizitare și control la primul post de ajutor sanitar.

b) *In caz de fosgenare* (miros de mușgeai sau fân stricat):

Să se stea apoi liniștit, să se cheme medicul, iar până la venirea lui să ia următoarele măsuri:

Spălarea generală a gurei și nasului cu o soluție slabă de hypermanganant.

Să se înghită din trusa de gaze 2 perle de eter (1—10 minute) *dacă n'au început vărsăturile*, se va lua un pahar cu apă caldă.

III. Măsuri de luat la încetarea alarmei (sunete scurte de sirene și clopote)

Să nu se părăsească locuința sau adăposturile, să nu se circule pe străzi, până ce nu se anunță de echipele speciale organizate de autorități.

Să nu se bea apă și să nu se atingă sau consume alimente, să nu se îmbrace haine, etc., bănuite că ar fi gazate, până ce nu s'a cerut avizul medicului sau al echipelor organizate special de autorități.

Să se aerisească adăposturile și pivnițele.

Toate mijloacele de apărare contra atacurilor aero-chimice vor fi puse în acțiune de autorități pentru a face față pericolului.

Locuitorii țării să nu aștepte însă totul dela stat, ci să ajute și să se apere singuri pe ei, familiile și pe aproapele lor.

Cea mai bună apărare contra pericolului aero-chimic este părăsirea orașelor mari și împrăștierea în comunele vecine sau la moșie, vie, rude, etc.

Cei ce nu au nici o întrebuințare în armată sau în serviciile publice, să plece din oraș imediat ce s'a anunțat de autorități evidența pericolului aero chimic.

Nr. 5830/1939.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezilor preotului *Nic. Vlad* dela parohia Șelimber, județul Sibiu, în baza § ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul de înmormântare de Lei 15.000 (Lei cincisprezecemil) după soția sa *Ana Vlad* născută *Nandrea*, decedată la 3 Mai 1939.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 20 Mai 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

(27) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a din comuna *Cârpeniș*, protopopiatul Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Retribuțiunile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunii dela Stat.

2. Stola uzitată, conform Regulamentului stabilit de Adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

3. Sesiune parohială 4 jug. teren arabil.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare dată de P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta Oficiului protopopesc ort. rom., Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminecă sau sârbătoare, cu preavizul Oficiului protopopesc, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Brașov, la 19 Aprilie 1939.

Dr. N. Stinghe
adm. protopresbiteral

C. preoți să stea
în fruntea mișcării
Oastea Domnului

Dr. EUGEN POP
Medic-Dentist

(9) 1—3

Consult: 12—1 și 3—7
Sibiu, Piața Unirii Nr. 3
Palatul Primei Ardelene

Nr. 243—1939

(29) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Apoldul de sus**, din protopopiatul Mercurea, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Locuință în natură.

3. 32 jug. cad. sesiune parohială, arător și fânaț.

4. Lei 500 anual pentru luminat.

5. Venitele stolare uzitate în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Mercurea, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Bindecuvântarea de candidare primită de candidați la Concursul I, ce s'a publicat în Februarie 1939 pentru parohie de clasa a doua, este valabilă și la acest concurs. Mercurea, 2 Mai 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român Mercurea în înțelegere cu consiliul parohial.

Prot. Dr. Vasile Oană
adm. prot.

Nr. 133—1939

(30) 2—3

Concurs

La ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4448—1939, pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ațel**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat,

2. Casă parohială cu dependente în stare foarte bună.

3. Sesiune parohială 14 jugăre, arător și fânaț.

4. 1/4 jugăr grădină.

5. Cîrcs 2 stânjini lemne dela primăria comunală, făcutul și adusul lemnelor privește pe preot.

6. Una zi clacă dela fiecare familie în cazul când preotul lucrează sesiunea parohială în regie.

7. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu încuviințarea specială a Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a se face cunoscuți parohienilor. Dumbrăveni, la 5 Mai 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.